

Dimitrios Vikelas

Visat núm. 4

(octubre 2007)

per Montserrat Franquesa i Joaquim Gestí

Dimitrios Vikelas (Siros, 1835-Atenes, 1908) és un dels representants de la narrativa grega de l'últim quart del segle XIX. Va néixer a l'illa de Siros, catorze anys després de la Guerra de Independència contra els turcs de 1821, al si d'una família de comerciants benestants que s'establiren, primer, a Constantinoble i, tot seguit, a Odessa, al Mar Negre.

Vikelas compaginà, al llarg de tota la vida, la tasca de traductor i literat amb la d'home de negocis. La seva obra més important, *Loukís Laras*, conté molts elements autobiogràfics. No és casual, per exemple, que un dels escenaris on transcorre l'acció de la novel·la sigui Londres, ciutat on Vikelas desenvolupà la seva activitat professional, ni que el protagonista sigui un comerciant grec també originari d'una illa del Mar Egeu, com la Siros natal de l'autor.

Literàriament parlant, pertany a l'anomenada generació dels vuitanta, és a dir, al grup de novel·listes (Roïdis, Viziinós, Eftaliotis o Drosinis) que, al voltant de la revista literària *Hestia*, s'allunyarà del romanticisme patriòtic de la poesia grega i de la novel·la històrica de la primera meitat del segle XIX i donarà origen a la novel·la moderna grega, un gènere pràcticament inexistent fins aleshores, només conreat en la forma històrica. Com a narrador es decantà cap a un realisme ple de referències populars amb un estil simple i concís, mancat de retòrica i d'ornaments, propi de l'home de negocis satisfet amb tot el que ha aconseguit, que ha acumulat una considerable fortuna amb l'exercici honest del comerç, no exempt de perills i dificultats de tota mena.

Per últim, esmentarem que el *Loukis Laras* de Vikelas, juntament amb la *Papissa Ioanna* d'Emmanuil Roïdis, fou l'obra amb més ressò internacional de la literatura grega d'aquell període. El mateix autor afavorí el coneixement de l'obra, ja que des de la seva residència londinenca entrà en contacte amb nombrosos neohel·lenistes de tot Europa que s'hi interessaren. Entre ells, el mateix Rubió i Lluch, el qual, si ens atenim a les seves pròpies paraules, conegué i mantingué contacte epistolar amb Vikelas que li permeté la traducció de la seva obra, el 1881.